

ΝΟΥΜΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ—ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ—ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 4

Αθήναι 30 Μαρτίου 1903.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

Ο κ. ΚΑΖΑΖΗΣ

Δεν μᾶς ἔχει ἐνθουσιάζει καὶ τόσο ἕως τώρα μὲ τὴν λογοκοπικὴν δραστηρίαν του. Δὲν πιστεύομεν οὖτως νὰ τὸ ἀνακηρύξοιμε ὅτι ἡ στάσις του, ὡς Πρωτάνεως, κατὰ τὴν προχθεσινὴν ἐπίθεσιν τῶν φοιτητῶν, τὴν ἀδικωτάτην καὶ τὴν ἀσεβεστάτην, ἐβγαλε κάποιον βάρος μεγαλύτερον ἀπὸ τὰ στήθη μας καὶ μᾶς ἔκαμε νὰ τὸ σκεπτόμεθα σοβαρῶς, ὅτι ἕνας τέτοιος ἄνθρωπος μὲ στιβαρὸν χεῖρ καὶ μὲ ἀποσπασμένη θέλησις ἐχρειάζετο γιὰ νὰ βάλῃ χαλινὸν ἐπὶ τὸν ἀχαλίνωτον δρόμον ποὺ ἐπῆρε τὸ Πανεπιστήμιον μας ἀπὸ τινος.

Ὁ κ. Καζάζης ἐξήρθη εἰς τὸ ἔτος τῆς ὁμιλίας του. Ἀνελογίσθη τὴν βαρεῖαν εὐθύνην τὴν ὁποίαν ὡς Πρωτάνης τοῦ Πανεπιστημίου ἔφερε. Ἐξήγησε μὲ τὴν στάσιν του τὴν ἀνδροκίαν νὰ ἐξαγνίσῃ τὴν θυλινπρέπειαν τῶν προκιντόχων του, οἱ ὁποῖοι ἐφιλοτέχνησαν τὰς δύο περιωνύμους τοῦ Φλόγερος καμινιοῦ πολιτορίας. Ἐκάμε ἐπὶ τέλους ὅ,τι ἔπρεπε νὰ κάμῃ καὶ εἶπε ὅ,τι ἔπρεπε νὰ εἰπῇ καὶ ἐργασθῇ ὅπως ἔπρεπε νὰ ἐργασθῇ.

Μπράβο του! Μόνον μὲ τὸ τσεκούρι θὰ γίνῃ δουλειά. Καὶ μόνον μὲ τὸ τσεκούρι καὶ αὐτὸς καὶ οἱ διάδοχοί του θὰ καθαρίσουν τὸ Πανεπιστήμιον ἀπὸ τὰ βλαβερά ζιζάνια τῆς δημοκρατίας, τὰ δαίμονα εὐτυχῶς, τὰ ὁποῖα πα-

ρουσιάζουν στὰ μάτια τοῦ κόσμου τὴν φοιτητικὴν νεολαίαν ὡς σύμφυρμα θορυβοποιῶν, διαδηλωτῶν καὶ ἀεργῶν, ἐπιζητούντων γιὰ κάθε ψύλλου πύδην νὰ κατεξευτελίσουν καὶ τὸ Πανεπιστήμιον καὶ αὐτὸ τὸ ἔθνος ἀκόμη.

Ἦ νὰ καθαρισθῇ μὲ καὶ καλὴ τὸ Πανεπιστήμιον ἀπὸ τὰ ζιζάνια αὐτά, ἢ νὰ προβῇ ἡ Πολιτεία στὴν ἐθνικωτάτην προᾶξιν τοῦ κλεισίματος αὐτοῦ. Μέσος ὁδὸς δὲν χωρεῖ, οὔτε ὁ κόσμος ἔχει καμινιὴν διάθεσιν νὰ πειλῇται κάθε τόσο μὲ ἐπανάληψιν τῶν ἀπαισίας μνήμης σκηνῶν τοῦ προπαρελθόντος Νοεμβρίου.

ΜΙΑΝ

νέαν ἀξίαν λόγου οἰκονομίαν τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἀνεκαλύψαμεν.

ὑποβιβάζει τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα Κερκύρας καὶ Σύρου ἀπὸ Διευθύνσεις, εἰς ταχυδρ. ἐπιστάσεις διὰ νὰ ἐξοικονομήσῃ 80 δρ. τὸν μῆνα ἀπὸ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ μισθοῦ τῶν διευθυντῶν τῶν.

Καὶ διὰ μὲν τὴν Κέρκυραν πιθανόν νὰ ἔλῃ δίκαιον. Ἡ Σύρος δὲ μὴ; τί τοῦ ἔκαμε; Καὶ βουλευτὰς Κορδονικούς τοῦ ἔστειλε καὶ ὑποδοχὴν Κορδονοπεπεστάτην τοῦ ἔκαμε ὅταν τὴν ἐπετακέρθη πρὸ τῶν ἐκλογῶν.

Τί νὰ συμβαίνει λοιπόν;

ΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑ

κατὰ τῆς διευγερῆς δυσκοφαντίας, ἄγχιον ἀλλὰ διδακτικώτατον, ἔδωκε προχθὲς ἀπὸ τῆς ἐπισήμου ἔδρας τοῦ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Βουλῆς.

Ὁ κ. Εὐταξίας ἐδικοφάνησεν, ὁ κ. Θεοτόκης ἀπελογήθη, ὁ κ. Ράλλης ἔβαλε τὸν καθε κατεργάρον ἐπὶ τὸν θῆλον.

Περὶ δὲ τοῦ λόγου ἐπ' αὐτοῦ τοῦ βδελυροῦ ζηνήματος δὲν ἀξίζει νὰ γίνεταί. Τὰ τυπογραφικὰ στοιχεῖα διαμαρτύρονται ἀπὸ τὴν ἀνδρίαν.

— ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ

ὁ γράφων τὰς γραμμὰς ταύτας ἔχει τὴν ἥθικὴν ἐκνεοποίησιν ὅτι παρεκλογούησεν αὐτὸς μόνος ἐκ πάντων τῶν συνδιδασκόντων τοῦ τῆς 21ης κατὰ σειράν μονομαχίαν.

Τὰ ἀξιοσημειώμενα αὐτῶν λόγων, τὰ ὅποια ἐδημοσιεύθησαν προχθὲς κάπου, σὰς δίδουν τὸ μέτρον τῆς ἀνιχνεύσεως τοῦ ἀνθρώπου.

Φαντασθῆτε, νὰ εἴη κανένας γιὰ νὰ παρεκλογούη μονομαχίας ὡς θεατῆς!

ΟΙ „ΚΑΙΡΟΙ“

διὰ καυστικωτάτου ἄρθρου, ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ σκάνδαλον τῆς Διεθνούς Ἐκθέσεως» ἐρχονται, μετὰ τὸν «Νομιδὸν», νὰ κρημνίσουν τὸ ξύλινον τεῖχος μὲ τὸ ὁποῖον περιέφραξαν ἕνα τμήμα τοῦ κήπου τοῦ Ζαππείου εἰς κ. κ. Πηγκ, οἱ ἀναλαβόντες τὴν ἀρετὰ προσδοκῶν ἐπιχειρήσιν τῆς διοργανώσεως Ἰδιωτικῆς Διεθνούς Ἐκθέσεως.

Ἀπὸ τὸ ἄρθρον τῶν «Καιρῶν» ἀναδημοσιεύομεν μίαν πολυσήμερον περικοπὴν καὶ ἀναθέτομεν εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ Ὑψίστου κ' εἰς τὴν ἐπέμβασιν τῆς Κυβερνήσεως τὰ περαιτέρω:

«Τοιαῦται διεθνεῖς ἐκθέσεις διενεργήθησαν ὑπὸ ἰδιωτῶν ἐν Κρήτῃ καὶ ἐν Γιουργιάδῃ τῆς Βουλγαρίας. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην πόλιν μάλιστα ἀνεφύησαν σκάνδαλα σοβαρά καὶ διεπράχθησαν ὡς μαυρίζομεν, λωποδυσίαι ὑπὸ τῶν ὁργανωτῶν τῆς ἐκθέσεως, πολλοὶ δὲ τῶν ξένων ἐκθετῶν ἀπώλεσαν τὰ ἐκθέματα. Ἐλπίζομεν ὅτι δὲν θὰ συμβῶσιν ἐν Ἀθήναις παρόμοια σκάνδαλα, καὶ ἀγνοοῦμεν ἐντελῶς, ἂν οἱ ἀναλαβόντες ξέναι τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἐν Ἀθήναις διεθνούς ἐκθέσεως ἔχωσι κοινὸν τι μὲ τοὺς διοργανωτὰς τῆς ἐν Γιουργιάδῃ ἐκθέσεως. Ἀλλ' ὅπως δῆποτε, ὁ τρόπος τῆς ἐνεργείας, ὑπέκωφος ὢν καὶ ἀθρόυτος, ἡ παντελής ἀγνοία τῶν ἐνεργουμένων καὶ διαπραττομένων, ἡ ἀφρονία ἀνακαλύψις ἐπὶ ἐντὸς μικροῦ, ἀπέχοντος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀπρακτοῦσης καὶ ἀδρανούς τῆς Κυβερνήσεως ἀνοίγει τὰς πύλας τῆς ἡ διεθνούς ἐκθέσεως ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ Ζαππείου, ὁργανωθείσα ὑπὸ ἰδιωτῶν, ξένων καὶ ἐντοπίων. Πῶς τὸ σκανδαλώδες τοῦτο θαῦμα ἐγένετο; Ἐδόθη κατὰ νόμον ἡ ἀδεία, καὶ ὁργάνωθη ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἐκθέσεως διὰ Β. Διατάγματα; Ἐχει ἄρα πᾶς ἰδιώτης τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργῇ ἐπιχειρήσεις δημοσίας φύσεως, νὰ συλλεγῇ δὲ καὶ νὰ δαπανᾷ χρήματα παρ' εὐπίστων πολιτῶν, ξένων καὶ ἐντοπίων, πωλῶν αὐτοῖς πρὸς τοὺς ἄλλοις ἑδωκός καὶ ἑωρὸν ἄλλοτριον, πρὸς ἑκατὸν δραχμάς κατὰ μέτρον, ὅπως ἐκθέσῃ βιομηχανήματα;

Καὶ ἡ «Ἐστία», ἀκόμη ἐλευθεροστομώτε-

ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΤΩΝ ΕΒΟΧΩΝ

5

ΓΑΒΡΙΗΛ Δ' ΑΝΟΥΝΤΣΙΟ

ΟΝΕΙΡΟ ΕΒΡΙΝΗΣ ΠΡΩΤΑΣ

ΣΑΤΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΑΜΠΕΛΕΤ

Ὁ ΓΙΑΤΡΟΣ (τὴν πέρνει ἀπὸ τὰ χεῖρα). Ἐκοιμώσαστε, ὁδὸ καὶ λίγο; Ὅταν ἦλθα, ἐκοιμώσαστε σιμὰ στὸ παρθένο ἀκουμπισμένη, ἢ ἕνα ἥσυχον ὕπνον, τόσο ἥσυχον...

Ἡ ΤΡΕΛΛΗ. Τὴν εἶδατε; Δὲν εἶν' ἔτσι; Τὴν εἶδατε νὰ πηγαίνει στὸ μέτωπό μου ἔμπροσ; Τὴν ἐννοεῖται ἐγὼ στὸν ὕπνον μου νὰ πηγαίνει στὴ λευκὴ πεταλούδα. Ὅταν ἦνοιξα τὰ μάτια μου εἶχεν ἀκουμπισθῇ ἐπάνω στὸ παρθένο ὦ, ἂν εἶχα τότε στὰ χεῖρά μου ἕνα πέπλο γιὰ νὰ τὴν σκεδάσω! Ἐβρυγε, χέθηκε μέσα στὸν ἥλιον...

(Ἐγγίζει μὲ τὰ δάκτυλά της τὸ μέτωπό της μὲ πόνο).

Εἶνε σὺ νὰ εἶχε φύγῃ ἀπ' ἐδῶ... Μοῦ λείπει ἐδῶ, μοῦ λείπει ἐδῶ! βλέπετε; ὦ, τί στενοχώρια! Ἐκοιμώ-

μουν τόσο καλὰ, ἐνῶ τὴν ἔκουν νὰ στερουγίζῃ, νὰ πτερουγίζῃ... Καὶ ὁ ὕπνος μου ἦτανε τόσο ἥσυχος, τόσο ἥσυχος, σὲς λέγετε... Ὁνειρεύομαι ὅτι ἔμουν ἕνα νερολούλουδο ἐπάνω στὴ νερά.

Ὁ ΓΙΑΤΡΟΣ. Ὁ ἐξαγνισμὸς ὅταν θὰ κλείσουν τὰ μάτια σας μὴν ἔλθῃ πορὰ.

Ἡ ΤΡΕΛΛΗ. Ὁ, τί δύσκολο ποὺ εἶνε νὰ κλείσῃ κανεὶς τὰ μάτια του γιὰτὸ! Κάποτε φαντάζομαι πῶς δὲν ἔχω ματόφυλλα Ἀκούσατε σὲς γιὰ 'κεινὴ τὴ βασιλοπούλα ποὺ ἀπ' τὸ πολὺ τὸ κλέμα τῆς ἔπασαν τὰ ματόφυλλα σὺν δύο μαρμαρέναι φύλλα καὶ τὰ μάτια της εἰμὲν ἄν μερόνυχτα γυμνὰ; Χθὲς τὴν νύκτα σ' ἐμέναν...

(Ἡ λευκὴ ἀστραπὴ τοῦ τρόμου φωτίζει τὸ πρόσωπό της).

Ὁ ΓΙΑΤΡΟΣ (τὴν διακόπτει, τὴν πέρνει πάλιν ἀπὸ τὰ χεῖρα, τὴν σέρνει σὲ ἡλιόφωτο μέρος, κάτω ἀπὸ ἕνα ἀέτωμα). Ἐλᾶτε, ἐλᾶτε στὸν ἥλιον. Ἀφῆτέ με νὰ σᾶς κυττάξω! Σήμερα λαμποκοπᾶτε ὅλη, εἴσατε ὁλόδροση καὶ καθάρια καθὼς στὸ ὄνειρο, ἕνα νερολούλουδο... Καὶ τὸ φῶρέμά σας ἔχει τὸ χρῶμα πῶχρον τὸ πρωτόπλαστον φυλλαράκι... Κυρὰ Ἀνοῖξίς!

Ἡ ΤΡΕΛΛΗ (περιφέρει καθορυσμασμένον τὸ βλέμμα ἐπάνω της). Σᾶς ἀρέσει τὸ φῶρέμά μου; Εἶπα στὴ Βεατρίκη: Ὁ Κἄνα μου ἕνα πρᾶσινο φῶρέμα ποὺ νῆχῃ ἕνα μαλακώτατο χρῶμα, γιὰ νὰ μὴ μὲ φοβῶνται τὰ πρωτόπλαστα φυλλαράκια ὅταν πηγαίνω στὸ δάσος. Καὶ ἡ Βεα-

τρίκη μοῦ τὸ ἔδωσε καὶ σήμερα γιὰ πρώτη φορὰ τὰ φῶρα. Σᾶς ἀρέσει; Ὁρᾶ εἰμὲν νὰ ἐκπλαθῶ κάτω ἀπὸ τὰ δένδρα ποὺ φυλλώνουν δὲν θὰ μὲ καταλάβουν. Ἐγὼ σὺν τῷ χορτάρῳ θὰ εἶμαι δειλὴ ὑπὸς τὰ πόδια τους. Ὅλ' τὰ ἐπατήσω μὲ τὴ σιωπὴ μου! Καὶ ποῖος ξέρει, ἴσως ἀνακαλύψω κανένα μυστικὸν τοῦ ἀν νομίσουν ὅτι εἶνε μόνον τους, ὅλ' τοὺς πιάσω κανένα λογάκι...

(Γελᾷ μ' ἕνα βραχὺ καὶ παιδικὸ γέλιο).

Εἶπα ὕστερ' αὐτῆς Βεατρίκη: «Ὁ ἀνταμειβὴ θὰ τοῦ χαρίσω ἕνα ὄρατον ὄνειρο». Καὶ σήμερα ἐντύθηκα μὲ αὐτὸ τὸ φῶρέμα καὶ ἐκθύσκα κοντὰ στὸ παρθένο γιὰ νὰ κἄνω ἕνα ὄρατον ὄνειρο. Κι' ἀληθινὰ, τὸ πρῶτον ὄνειρόν ἦτανε γιὰ τὴ Βεατρίκη. Ὁνειρεύθηκα ὅτι ἔφθασεν ἐπὶ τέλους ὁ γαμβρός ποὺ περιμένει... Δὲν τὸ ξέει ἀκόμη... Ἐκλιγε τὴν νύκτα... Πῶς ἐκλιγε!... Γιατὶ αὐτὴ δὲν τὸ ξέρει ἀκόμη.

Γιὰ ἕνα στεφανίτι...

(Χυμογελᾷ πρὸς τὰς κυγαλίδας, ἔμπροσς στὸ ἔρκμα τοῦ πυκνοῦ δάσους).

Τὴν εἶδατε; Τῆς ὁμιλήσατε; Σᾶς διηγήθηκε τὴν ἀπῆλτῃ τῆς τελέτης;

Ὁ ΓΙΑΤΡΟΣ. Ποῖαν ἀπῆλτῃ;

(Ἀκολουθεῖ)

ρον τὰ εἶπε διὰ κυρίου ἄρθρου της τὴν Παρασκευὴν. Καὶ τώρα ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς κτλ. τί λέγει;

KATEBAINE

κουριστὶς καὶ λιγυστὶς στὴν ἐδὼν Σταδίον, τὰ πόρευμα τῆς Τρίτης, μετὰ τὴν κάτασπρη φουστάνελλα του, καὶ μετὰ τὴν φέσα του στραβὴ καὶ πηληκαρίσια, καὶ μετὰ τὴν μένικα κουμπουρία στὴν μέση.

Ὁ νεανίας, μετὰ τὸ καλὸν κερμὶ καὶ μετὰ τὴν στεγνὴ καὶ μελιννὴ ὄψι, εἶχε περιβληθῇ τὸ Ἰθνηκὸν κουστοῦμι καὶ τριγυρνοῦσε στοὺς δρόμους ἐπιδεικτικώτατα ἔτσι γιὰ νὰ τιμηθῇ τὰς σκιάς τῶν προγόνων καὶ νὰ συγκινήσῃ τοὺς ζῶντας.

Δυστυχῶς οἱ ζῶντες, τότεν ἐξευλισθησαν, ὥστε δὲν συγκινούνταν ἀπὸ τέτοια θεάματα. Καὶ γὰρ αὐτοὶ τοὺς ἐδλεπαν. ἐψιύριζαν, μετὰ θύας συγκρατοῦντες τὰ γέλια· — Νὰ, κ' ἔνας Ἰθνηκὸς μασκαρεῖται!

MIA IDEIA

τὴν ὁποῖαν ὑπεβάλλομεν εὐλαβῶς εἰς τὴν σύγκλητον τοῦ Πανεπιστημίου, καὶ διὰ τῆς ὁποίας ἡμπορεῖ μὴ καλὴ νὰ ἐπαναέρῃ τὴν ἡσυγίαν εἰς τὸ κάθε λίγον καὶ λιγὺν ὡς βάρβαρον τοῦ Γαλαθῆ ἀνατιναστώμενον ἀνώτατον Ἰκκαίδευτῆριον.

Παραδεχόμεθα καὶ ἡμεῖς, μαζὶ μετὰ τὸν κ. Καζάκη, ὅτι δύο τρεῖς εἶνε οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος ταρξίαι φοιτηταί, οἱ ὁποῖοι συμπαρασύρουν καὶ τοὺς ἄλλους συναδέλφους των.

Αἱ, λοιπόν, δὲν ἀποφασίζει ἡ Σύγκλητος, ἀντὶ νὰ τοὺς καταγγέλλῃ καὶ νὰ τοὺς ἀποβάλλῃ, νὰ τοὺς δώσῃ ἀμείωτον αὖριον, καὶ χωρὶς ἐξετάσεις μαλιστα, τὸ δίπλωμά τους καὶ νὰ τοὺς ξεφορτωθῇ ἔτσι ἀπὸ τὴν ράχιν της;

Τὴν ἰδεάν μας λέγομεν, καὶ ἡμποροῦν νὰ τὴν συζητήσουν οἱ ἀρμόδιοι.

ΑΛΛΕΣ ΒΟΛΕΣ

Ἄλλες βολές σὰν ἀκουγὰ
Τὴ νύχτα νυχτοπούλι νὰ λαλή,
Μὴ μουσικὴ μαγεῖ μετὰ πλημμυρίζῃ
Κι' ἀλυσμονόσχα κάθε μου γολφί...

Τώρα τὴ νύχτα σὰν γροικῶ
Τὰ ἴδια νυχτοπούλια νὰ λαλοῦν,
Θαυρῶ πῶς τὴ θανή μου προφητεύουν
Καὶ πῶς τὸ μαῦρο χῶρο προσακοῦν...

Βολος

Ἄδ. Παπαγιάννης

ΚΑΙ ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΑΚΟΜΑ ΕΝΑ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Πρὸς τὸν «Νουμᾶ».

Ἀκόμα ἓνα μνημόσυνο μὲς ἡρηταιρίας, ἡ ὁποία εἰς αὐτὴ τὴν ἐποχὴ της — τῷ καιρῷ ἐκείνῳ τῆς νεότητός της — δὲν ἔμπηκε σὲ σπῆδος πραγματικὸν.

Ἐκαστὸ φορὸς μπορεῖ ὁ Σέβ. Ἀρχιεπίσκοπος πρῶτον Πρεβέζης νὰ μᾶς ἐπαναλήξῃ σὲ «Παρανοσὸν» τὰ λόγια τοῦ Σωκράτη πρὸς τὸν Ἀλκιβιάδην ὅτι δὲν ἀρκεῖ ἡ γνώσις τῶν ἡλικίων ἰδεῶν διὰ ν' ἀπολυτρωθῇ τις ἐντελὴς τῆς ἀντανάκλασως τῆς ἐξωτερικῆς εἰκόνης τῆς Ἀμικτίας ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς μποροῦμε χίλιες φορὲς νὰ τοῦ παρουσιάσωμε μίαν ἐλόκληραν Ἀνθρωπότητα, ὅχι ἀνοουμένην, ἀλλὰ ἀδικφοροῦσαν, ἀλλὰ προχωροῦσαν χωρὶς νὰ λαμβάνῃ ὅπ' αὐτῆς κενεὸς τὰ λόγια γιὰτὶ εἶνε ἡ ζωὴ καὶ ἡ ζωὴ εἶνε τὸ πᾶν πᾶν ποὺ δὲν τὴν φθίνει εὐκολὰ ὁ καὶθε ἀερολόγος.

Ἐν' ἀκόμη μνημόσυνο μετὰ ὁρατὰ λόγια καὶ μετρημένον ἀρχιεπισκοπικὸν ὕφος...

Τὸ ψεῦδος καὶ ἡ ἀρνησις τῶν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς Εὔξας ἰδεῶν τοῦ Σέβ. ὁμιλητοῦ, ἀντεπροσωπεύετο καταληλῶς ἀπὸ ὁλόκληρο μαιωροφροσμένο κοινὸν — τὸ ἴδιον ποὺ φοροῦτε προχρὲς τάνοχρά του στὴν ἀντεθνικὴ ἐορτὴ — καὶ ἰδιαιτέρως ἀπὸ τοὺς δύο δορυφόρους του τὸν κ. Πολύβιον καὶ τὸν κ. Γεώργιον τοῦ «Νέου Ἀστρώς», οἱ ὁποῖοι

ἄλλως τε συμφῶνως μετὰ τὸ βαθμὸν ποὺ φέρουν, εἶχαν πιάσει θέσι κοντὰ στὸν Σέβ. ῥήτορα.

Ἐν' ἀκόμη μνημόσυνο τῆς ἡρηταιρίας ποὺ δὲν μᾶς ποτὲ μπροστᾷ — ὅπως καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ Σύνταγμα τοῦ κ. Ντελγιάννη — μετὰ ὁρατὰ λόγια, τὰ ὁποῖα φαντάζομαι ὅτι θὰ ἐπαναλήθουν εἰς τοὺς ὅμους των πολὺ ὁρατότερα οἱ ἀξιοτίμοι κ. κ. Πολύβιος καὶ Γεώργιος Κονδολοφόροι...

Ο ΠΟΡΤΙΕΡΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΝ

Κύριε Συντάκτα,

Εἶδα τὸ ἐξῆς ἄτοπον τὸ ὁποῖον καὶ περὶδίδω διὰ τοῦ «Νουμᾶ» εἰς τὴν δημοσιότητα, πρὸς αἰώνιον αἶσχος τῶν κ. κ. Ἀναμοδίων:

Εἰς μίαν πλευρὰν τοῦ Ἀ' Νεκροταφείου καὶ παρὰ τὰ μνήματα καὶ τοὺς σταυροὺς, ὑψοῦται ἄγεσθως καὶ αὐθαδῶς ἐν ἀπροδευτήριον πρὸς χρῆσιν τῶν κ. κ. ἱερέων, νεωκόρων, νεκροθαπτῶν κλπ.

Διατί τοῦτο; Θὰ λυώσουν τὰ ὑποδήματά των οἱ κύριοι αὐτοὶ ἂν βγουν ὀλίγα βήματα ἐξω τοῦ περιβολοῦ τοῦ Νεκροταφείου;

Ἴσως οἱ ἄνθρωποι ἐκ τῆς ἔξεως ἀπέβαλον τὴν συναίσθησιν τῶν τοιούτων. Ἴσως νὰποσκήρυνε τὴν ψυχὴν των καὶ νὰ ἐνέκρωσε πᾶν ἐν αὐτοῖς αἴσθημα, ἡ ἀναληθία ὡς ἀναληθία, ἡ βασιλεύουσα ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ νεκροθάπτου, ἡ καὶ ὁ Σάξπηρ ἐν τῷ «Ἀμλετ» ἀναφέρει. Ἴσως νὰ ἐπέδρασε ἐπ' αὐτῶν καὶ ἡ καθημερινὴ μετὰ τῶν νεκρῶν συνεργασία πρὸς ἀραίμαξιν τοῦ βελαντιοῦ τῶν ζώντων.

Ἄλλ' οἱ κύριοι ἀρμόδιοι; Πῶς δὲν τὰ βλέπουν αὐτά;

Μιχ. Ν. Μιχαήλ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

— κ. Καθαρολόγιον. Ἐσπεύσατε νὰ μᾶς καταδικάσετε ἀδίκως, ἀφοῦ σήμερον ἴσα ἴσα δημοσιεύομεν ἄρθρον τοῦ κ. Παλαμά, ἐπὶ τοῦ ζητήματος τὸ ὁποῖον τότεν σὰς ἐθουσίασα. Ὅλη ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Σταματιῆδης θὰ δημοσιευθῇ στὴν «Κριτικὴ». Ἐμεῖς δημοσιεύομεν ἐδῶ, τώρα πρὸς χάριν σας, τὸ γράμμα μετὰ τὸ ὁποῖον μᾶς ἐπροσκέλεσε ὁ κ. Σταματιῆδης στὴν διέλευσιν του καὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖον φαίνεται καθαρῶτα ὁ τικσὸς ὁ ἔθνηκός ποῦ φωτίζει τὴν ἐργασία του: «Σήμερον θὰ ὁμιλήσω στοὺς μαθητάς τῆς Ἀκαδημίας περὶ τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος. Τὸ πρῶτον θὰ ἐνδιφέρῃ τὸν «Νουμᾶν» διότι τὸ γλωσσικὸν ψεῦδος εἶνε ἓνα ἀπὸ τὰ στοιχεῖα τῆς ἀνατροφῆς μας. Ἄν εὐκαιρεῖτε, σὰς παρακαλῶ, νὰ παρεμβῆτε, ὅχι βέβαια διὰ νὰκούσετε τίποτε νέον, ἀλλὰ νὰ παρατηρήτε στὴν τελευτῇ, ὅπου 250 νέοι θὰ λυθοῦν ἐπιτήμως ἀπὸ τὰ δεσμὰ τοῦ δικταλισμοῦ. Στ. Δ. Σταματιῆδης, δ. μ.θ. Καθηγητῆς τῆς Βιοτεχνικῆς Ἀκαδημίας»

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

— «Ὁ Ἐφηβος τῶν Ἀντικυθέρων». Συμβολὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἑλληνικῆς πλαστικῆς ὑπὸ Λ. Σ. Ἀρβανιτοπούλου. Ἀπὸ 39 σελίδας μόνον ἀποτελεῖται τὸ βιβλίον τοῦ νεοῦ ἀρχαιολόγου, ὅχι διότι περιέχει ὀλίγα πράγματα, ἀλλὰ διότι κατορθώνει τὰ πολλὰ νὰ τὰ συμπύσῃ εἰς ὀλίγα, νὰ τοὺς δίδῃ ἓνα τόνον καὶ μίαν δυνάμιν καθαρῶς ἐπιγραμματικὴν καὶ νὰ καθιερῇ καὶ τὰ καθαρῶς ἐπιστημονικὰ ζητήματα ἐπαγωγῶν καὶ διδακτικῶν ἀνάγκων εἰς τοὺς καθολοκληρίαν ἀμύητους εἰς τὴν Τέχνην. Ὁμολογοῦμεν εὐκρινῶς ὅτι τὸ βιβλίον τοῦ κ. Ἀρβανιτοπούλου, τὸ γεμῖτο ἀπὸ ἐπιστημονικῆς γνώσεως καὶ τὸ στηριζόμενον ἐπάνω εἰς τὴν πλέον εὐσυνείδητον ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν, μᾶς ἐγροτίζει ὥς ἡλεκτρικὸς προβολεὺς, τοῦ ὁποῖου καὶ ἀκτίνες πίπτουσιν ἐπὶ τοῦ ἀριστουργήματος τῶν Ἀντικυθέρων, μᾶς ἀπεκλύψαν ὅλην τὴν εὐμορφίαν του καὶ μᾶς τὸ ἐπικρουσίσαν ὅπως ἐβόηκε ἀπὸ τὰ χεῖρα τοῦ μεγάλου τεχνίτου του.

— A few notes on the gospels according to St. Mark and St. Matthew. Based chiefly on modern greek dy

Alex Gallis. Ὁκ. Ἀλέξ. Παλλίης ἐξέδωκε ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον βιβλίον περισπούδαστον περιέχον παρατηρήσεις καὶ διουκώσεις εἰς τὰ Εὐαγγέλια τοῦ Μάρκου καὶ τοῦ Ματθαίου. Ὁ διακριμένος λόγιος, βλέπεται, ἀπεφάσισε ν' ἀπευθύνεται πλέον περὶ τοιούτων ζητημάτων εἰς τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν καὶ ὅχι εἰς τὸ Ῥωμαϊκὸν κοινὸν, τὸ ὁποῖον ὅχι μόνον δὲν τὰ ἐννοεῖ ἀλλὰ καὶ τὰ παρεξηγεῖ.

— Περιεχόμενα τοῦ 28ου τεύχους τῆς «Πανακτοῦχης»: ποίημα τοῦ Γκαῖτε (κατὰ μετάφρασιν Μαρτζώκη). Ἀέσκασα ἡ πρώτη νεοελληνικὴ κομωδία, Ἄσσω πῶς ὡς ἡ τῶν γοαυμάτων ἀγγλῆ, Χορηστὸς καὶ ἡ Ζηλιάρης ἀδελφές, Διμήτριος καὶ οὐλοῦ πᾶν-ἑσπᾶν, Ἡ λ: οὐλοῦ Ἰερὸν Ἀπόλλωνος Μαλακίου, Καραβάνελος ἀνοστήτικος ἡ Ἀλθέα τοῦ Νολῆ, ποίημα τοῦ Στεκέτη, σκεφαί, καλλιτεχνικὴν κίνησιν κλπ. καὶ ὑπὲρ τὰς δέκα ἐλλεικτὰς εἰκόνας ξένων καὶ εἰδικῶν μας καλλιτεχνῶν.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ἐκτίθεται εἰς δευτέραν ἐπαναληπτικὴν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ κατασκευὴ ὑδραυλικῶν ἐργασίων κλπ. πρὸς ἀρδευσιν τοῦ ἑλσους Κηφισίας.

Προσφορὰ ἐνσφράγιστοι συνοδευόμεναι ὑπὸ χρηματικῆς ἐγγυήσεως κλπ. γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 3ης Ἀπριλίου ἔ. ἔ. ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 10ην πρωινὴν ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ἐταιρίας, ἐνθα οἱ μειοδῶται θὰ λάβωσι γνώσιν καὶ τῶν ὁρῶν τῶν συμφωνιῶν.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται συμφῶνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 20 Μαρτίου 1884 Β. Διατάγματος περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἐργων, καθ' ὅ οἱ διαγωνισθόμενοι μειοδῶται δεόν νὰ κέκηνται τὸ ἀπαιτούμενον πιστοποιητικὸν ἰκανότητος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Μαρτίου 1903

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῶν Σιδηροδρ. Ἀττικῆς)

ΔΙΑ ΤΟΥΣ κ. κ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Ὁ «Νουμᾶς» ἀπὸ τὴν 1ην Ἀπριλίου δὲν θ' ἀποστέλλεται πλέον στὰς Ἐπαρχίας διὰ τοῦ Προκτορείου τῶν Ἐφνημερίδων.

Ἐπειδὴ ὅμως ὑπάρχουν μερικοὶ οἱ ὁποῖοι θὰ θέλουν ἴσως νὰ διαβάσουν τὸν «Νουμᾶν» καθιερώσαμεν δι' αὐτοὺς τὰς

ΔΙΔΡΑΧΜΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΑΣ

ἀντὶ τῶν ὁποίων θὰ ὑποχρεώνεται τὸ γραφεῖον νὰποστέλλῃ τὸ φύλλον τακτικῶς εἰς τοὺς προσληφθέντας ἐπὶ

ΜΙΑΝ ΤΡΙΜΗΝΙΑΝ

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται εἰς τὸ γραφεῖον μας διὰ χαρτονομίσματος ἢ διὰ γραμματοσήμων Ἑλληνικῶν.

Δεκαπενθήμερον ἐπιστημονικὸν καὶ καλλιτεχνικὸν περιοδικὸν

Ἱδρυταί: Γ. ΑΕΙΩΤΗΣ καὶ Γ. ΛΑΜΠΕΛΕΤ

Συνδρ. ἐτησίᾳ Δρ. 10 Εἰς τὴν «Κριτικὴν»
» ἐξάμηνος » 6 συνεργάζονται οἱ καλ-
» τριμηνος » 4 λύτεροι λόγοι καὶ ἐπι-
στήμονες, ἰδιοὶ μας καὶ ξένοι.

Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν Συνδρ. ἐτησίᾳ Φρ. Χρ. 18 Διὰ πᾶσαν αἰτησίαν:
» ἐξάμηνος » 6 Διευθύνων ἡμερησίᾳ ἢ ἡμέρας

Ἡ «Κριτικὴ» εἶνε τὸ εὐθυνότερον τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντων περιοδικῶν